

5.000 eller 20.000 eksemplarer – det er jo slet ikke så store tal i øvrigt – om det er i 500 eller 1.000 eksemplarer er jo i den her sammenhæng fuldstændig ligegyldigt. Det, der er det afgørende, er, om det hjælper til at stoppe produktionen. For det er i produktionsprocessen, at misbruget af børnene sker.

Der sker jo ikke noget misbrug af børnene ved, at der er nogle folk, der efterfølgende kigger på billederne. Enhedslisten er imod produktion af børneporno, som betyder seksuelt misbrug af børn. Det er den produktion, der ødelægger børnene.

Derfor ønsker vi først og fremmest at ramme de folk, som kynisk udnytter børn til at tjene penge, det være sig ved produktion eller ved distribution; og det er de folk, vi skal gå efter. Ja, man kan formulere det næsten med et 70'er-udtryk: Vi skal gå efter profitmagerne. Det er vores opfattelse, også i den her sammenhæng.

Det vil sige, at det, vi egentlig skal snakke om, er en skærpelse af § 235, og det er den, vi skal snakke om primært i forhold til distribution og i øvrigt også produktion.

Hvis vi kigger på lovforslaget, er der mange tekniske ting, som vedrører grænsen mellem børneporno og voksenporno. Hvis det er helt små børn, er det selvfølgelig klart, men hvis det er lidt større børn, er det ikke så klart; og hvordan ved de, der køber det, hvor grænsen går?

Vi har allerede her haft en diskussion om det emne, der hedder besiddelse, hvor der også er et problem. Hr. Helge Adam Møller gjorde jo opmærksom på, at der i forslaget står, at besiddelsen skal ske med forsæt. Fru Inge Dahl-Sørensen var heroppe og sige, at hun var sådan set ligeglad med, om det var med forsæt eller ej. Der kunne vi så konstatere en vis forskel blandt forslagsstillerne.

Men under alle omstændigheder kan vi jo konstatere, at forsættet skal defineres. Det er jo lidt vanskeligt, når der er tale om, at man er i besiddelse af en publikation. Hvordan definerer man forsættet i forhold til det? Det er jo ikke så enkelt, som hvis det var et bankrøveri eller økonomisk kriminalitet eller noget andet.

Vi har altså ud over de her principielle ting, hvor vi går efter profitmagerne, en række tekniske ting, som vi må fortsætte med at drøfte under udvalgsarbejdet.

Sonja Albrink (CD):

Det er forbudt at stjæle, og vi kan vist alle være 300 pct. enige om, at der bliver stjålet noget fun-

damentalt fra de børn, som lægger krop og sjæl til, når der produceres børnepornografisk materiale.

Denne form for usselt tyveri har desværre hidtil kun været strafbar indtil det sidste led i forbrugerkæden, men det rådes der heldigvis bod på med de to forslag, som vi her behandler i dag.

Spørgsmålet om at kriminalisere besiddelse af børnepornografisk materiale har været rejst i flere sammenhænge, og i CD er vi meget tilfredse med, at Danmark nu sender det klare signal, at vi heller ikke tolererer det sidste led i den usmagelige kæde. Signalet er også værdifuldt, fordi det markerer en klar afstandtagen fra samfundets side til seksuelt misbrug af børn.

Der har været en stående diskussion gennem mange år, om et forbud mod besiddelse af børnepornografi kunne have en kriminalitetsforebyggende virkning. Ingen har dog kunnet bevise det, men der kan selvfølgelig vægtes både for og imod, og når alt gøres op, så vejer børnenes rettigheder jo tungest.

Hvis vi mener noget med at værne om børn, både her og i de lande, hvor de udnyttes til pornografi, så er det dobbeltmoralisk, at man gerne må eje noget, som det direkte er ulovligt at producere og sælge.

CD er enig med justitsministeren i strafferammen for besiddelse af grov børnepornografi, og at der må trækkes grænser for at værne om privatlivets fred. Der dukker jævnlig sager op om seksuel udnyttelse af børn i dagspressen og på tv, som tydeligt viser, at der er tale om en international business.

Derfor er det også glædeligt, at samarbejdet med udenlandske myndigheder bliver intensiveret og koordineret. Det vil forhåbentlig få nogle af de involverede til at indse, at verden er ret så lille.

Det er også et plus på den hjemlige front, at der sker en udbygning af samarbejdet mellem de enkelte politikredse og Rigspolitichefen. Det vil give langt bedre overblik og gøre opklaringsarbejdet nemmere.

CD ser frem til et godt og konstruktivt udvalgsarbejde for begge forslag, og jeg håber, vi efterhånden finder frem til en afgørelse, som vi alle sammen kan tilslutte os, for vi er jo grundlæggende enige om, at der skal ske en kriminalisering.